

§ 7. 1. Na podstawie danych ze wszystkich zebrań wiejskich komisja ustala wyniki głosowania z terenu całej gromady według następujących zasad:

- a) w głosowaniu nad odwołaniem i wyborem radnego powinna brać udział co najmniej połowa osób uprawnionych do wybierania do rad narodowych, zamieszkałych na terenie całej gromady,
- b) odwołanie następuje bezwzględnie większością głosów (więcej niż połowa głosów osób biorących udział w głosowaniu),
- c) wybrany jest kandydat, na którego oddano najwięcej głosów. Powinien on jednak uzyskać co najmniej połowę głosów osób biorących udział w głosowaniu.

2. O wynikach głosowania komisja powiatowej rady narodowej powiadamia gromadzką radę narodową, która informuje o tym ludność gromady.

§ 8. 1. W razie ustalenia, że w gromadzie wzięła udział w zebraniach wiejskich mniej niż połowa wyborców zamieszkałych w gromadzie, komisja powiatowej rady narodowej ustala w porozumieniu z gromadzką radą

narodową terminy ponownych zebrań wiejskich w tych wsiach, w których udział wyborców w pierwszym zebraniu był niedostateczny.

2. W razie stwierdzenia, że wyborcy wypowiedzieli się za odwołaniem radnego, ale żadna ze zgłoszonych na jego miejsce kandydatur nie uzyskała wymaganej większości głosów — komisja powiatowej rady narodowej powiadamia o tym gromadzką komitet Frontu Narodowego celem zgłoszenia kandydatury na radnego, po czym w porozumieniu z gromadzką radą narodową ustala terminy ponownych zebrań wiejskich w całej gromadzie dla wyboru nowego radnego.

3. Ponowne zebrania wiejskie powinny się odbyć w ciągu 1 miesiąca od daty ustalenia wyników pierwszych zebrań wiejskich (ust. 1 i 2).

§ 9. Przepisy uchwały stosuje się odpowiednio w przypadku wygaśnięcia mandatu radnego gromadzkiej rady narodowej na skutek śmierci, zrzeczenia się mandatu lub utraty prawa wybieralności.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

251

UCHWAŁA Nr 35 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 stycznia 1955 r.

w sprawie ustalenia stawek czynszu za dzierżawę niektórych gruntów stanowiących własność Państwa lub mienie opuszczone.

§ 1. 1. Grunty objęte uchwałą zwane są w dalszym ciągu „terenami”.

2. Uchwała normuje wysokość stawek czynszu za dzierżawę terenów stanowiących własność Państwa lub mienie opuszczone, z wyjątkiem:

- a) gruntów stanowiących gospodarstwa rolne w rozumieniu dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 283, z 1952 r. Nr 32, poz. 215 i z 1954 r. Nr 32, poz. 128);
- b) gruntów wchodzących w skład państwowego gospodarstwa leśnego w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. z 1949 r. Nr 63, poz. 494 i z 1950 r. Nr 49, poz. 448);
- c) gruntów dzierżawionych przez wojsko oraz jednostki służby bezpieczeństwa publicznego;
- d) gruntów odstępowanych w trybie dzierżawy na podstawie dekretu z dnia 10 grudnia 1952 r. o odstępowaniu przez Państwo nieruchomości mienia nierolniczego na cele mieszkaniowe oraz na cele budownictwa indywidualnych domów jednorodzinnych (Dz. U. Nr 49, poz. 326).

Uchwała dotyczy jednak gruntów określonych pod lit. a) i b), o ile znajdują się one w granicach administracyjnych miast.

3. Przepisy uchwały stosuje się również do terenów nie stanowiących własności Państwa i nie będących mieniem opuszczonym, gdy tereny te znajdują się w zarządzie Państwa.

§ 2. Nie pobiera się czynszu za tereny:

- a) znajdujące się pod dzierżawionym lub wynajmowanym budynkiem,
- b) nie przekraczające 500 m², a stanowiące z dzierżawionym lub wynajmowanym budynkiem ca-

łość gospodarczą (np. podwórza, dziedzince przydomowe, ogródki kwiatowe itp.).

§ 3. 1. Podstawą do obliczenia czynszu jest stawka miesięczna lub roczna, określona w jednej z tabel, stanowiących załączniki nr 1, 2, 3 i 4 do niniejszej uchwały.

2. Jeżeli dzierżawcą jest osoba fizyczna albo jednostka gospodarki nie uspołecznionej, stawki czynszu przewidziane w tabelach nr 1, 3 i 4 mogą być podwyższone w granicach do 100%.

3. Przy stawkach ustalonych od m² rozpoczęty m² uważa się za cały.

§ 4. 1. Powierzchnię terenu określa się na podstawie danych katastralnych (hipotecznych), a w razie ich braku lub nieściśłości — na podstawie pomiarów. O terminie przeprowadzenia pomiaru należy powiadomić dzierżawcę.

2. Obowiązany do uiszczania czynszu ma prawo być obecny przy czynnościach pomiarowych. Z czynności pomiarowych należy sporządzić protokół. Protokół podpisuje dzierżawca, jeżeli bierze udział w czynnościach pomiarowych, oraz zarządca terenu lub osoba przez niego upoważniona. Dzierżawca ma prawo zgłaszać do protokołu uwagi i zastrzeżenia.

§ 5. Uprawniony do pobierania czynszu może niezależnie od czynszu pobierać opłaty tytułem zwrotu rzeczywistych kosztów usług świadczonych przy użyciu własnych urządzeń technicznych, jak: oświetlenie, woda itp. Wysokość tych opłat bądź sposób ich obliczenia powinny być ustalone w umowie dzierżawnej.

§ 6. 1. Załączone do niniejszej uchwały tabele określają w zależności od wielkości miejscowości oraz od strefy, w której dana nieruchomość się znajduje, stawki czynszu za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym bądź rocznym dla następujących kategorii terenów:

- 1) tabela nr 1 — dla terenów użytkowanych na cele przemysłowe i handlowe,

- 2) tabela nr 2 — dla terenów użytkowanych na cele ogrodnicze, uprawy rolne oraz ogrody owocowe,
- 3) tabela nr 3 A i B — dla terenów użytkowanych na cele handlu ulicznego,
- 4) tabela nr 4 — dla terenów użytkowanych na cele dochodowych imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych.

2. O zaliczeniu terenu do jednej z kategorii wymienionych w ust. 1 decyduje rzeczywisty sposób użytkowania terenu.

3. Czynsz za teren nie dający się zaliczyć do żadnej z kategorii wymienionych w ust. 1 ustala się według tej tabeli, która ma zastosowanie do terenów najbardziej odpowiadających charakterowi danego terenu.

4. Czynsz za tereny posiadające urządzenia specjalne i użytkowane zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń ulega podwyższeniu o sumę, jaka będzie ustalona w drodze porozumienia stron. Przy ustalaniu tego czynszu należy wziąć pod uwagę jakość i charakter urządzeń specjalnych, stopień ich zużycia oraz koszty związane z utrzymaniem tych urządzeń w należytych stanie.

5. Czynsz za tereny użytkowane czasowo na cele kulturalno-oświatowe i sportowe ustala się według najniższych dla każdego rodzaju miejscowości stawek, ustalonych w tabeli nr 2 dla terenów użytkowanych pod drobne uprawy rolne i łąki.

§ 7. W miastach liczących powyżej 20.000 mieszkańców prezydium miejskiej rady narodowej może dokonać dla celów ustalania wysokości stawek czynszu podziału miasta na dwie strefy. Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie, w m. Łodzi oraz Prezydium Miejskich Rad Narodowych w Poznaniu, Krakowie, Wrocławiu, Stalinogrodzie, Gdańsku, Gdyni i Szczecinie mogą dokonać podziału tych miast na trzy strefy. Jeżeli prezydium rady narodowej nie dokona podziału miasta na strefy, stosuje się stawki strefy, dla której przewidziano czynsz najniższy, chyba że prezydium rady narodowej zaliczy całe miasto do innej strefy. Minister Gospodarki Komunalnej ustali wytyczne co do podziału miast na strefy.

§ 8. Czynsz obniża się o:

- a) 10% — 20% w zależności od położenia terenu i związanego z tym obowiązku dzierżawcy należytego utrzymania terenu pod względem sanitarnym i estetycznym;
- b) 15% — o ile dzierżawca przyjmuje na siebie obowiązek dokonywania napraw ogrodzenia itp. lub

innych napraw uszkodzeń, nie będących wynikiem zwykłego używania terenu;

- c) 50% — o ile dzierżawcą terenów wymienionych w tabeli nr 2 jest małorolny lub osoba, której główną podstawą utrzymania jest stosunek pracy najmniej.

§ 9. Niezależnie od ulg przewidzianych w § 8 prezydium właściwych rad narodowych mogą w przypadkach gospodarczo i społecznie uzasadnionych stosować ulgi w granicach do 50%. Za tereny trudne do zagospodarowania (zagruzowane, poprzecinane rowami itp.) oraz za tereny w miejscowościach o niskim stopniu zaludnienia lub gospodarczo zaniedbanych czynsz może być na mocy uchwały prezydium rady narodowej ustalony w jeszcze niższej wysokości. Uchwały takie, z wyjątkiem uchwał podjętych przez Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi, wymagają zgody prezydium rady narodowej wyższego stopnia.

§ 10. 1. Czynsz nie uiszczony przed wejściem w życie uchwały za czas do końca miesiąca, w którym uchwała weszła w życie, powinien być uiszczony w wysokości ustalonej w umowie.

2. Jeżeli umowa była zawarta przed wejściem w życie uchwały, a dzierżawcą jest osoba fizyczna lub jednostka gospodarki nie uspołecznionej, wydzierżawiający, celem dostosowania wysokości czynszu do zasad niniejszej uchwały, powinien wypowiedzieć umowę z zachowaniem ustawowego bądź umownego okresu wypowiedzenia i zawrzeć nową umowę na warunkach określonych w uchwale. Za czas do końca okresu wypowiedzenia należy w tym przypadku pobierać czynsz w wysokości umownej.

3. W umowach dzierżawy nie objętych ust. 2 czynsz powinien być w terminie do dnia 30 kwietnia 1955 r. dostosowany do przepisów uchwały z mocą obowiązującą od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym uchwała została ogłoszona.

4. Jeżeli w umowach zawartych przed wejściem w życie uchwały wysokość czynszu nie była określona — czynsz oblicza się według stawek zawartych w uchwale również za okres poprzedzający wejście uchwały w życie.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej i właściwym ministrom.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załączniki do uchwały nr 35 Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1955 r. (poz. 251).

Załącznik nr 1.

TABELA. STAWEK CZYNSZOWYCH Nr 1

Wielkość miejscowości	Strefa	Tereny użytkowane na cele przemysłowe i handlowe
		stawka w zł za 1 m ² powierzchni w stosunku miesięcznym
Miejscowości do 20 tysięcy mieszkańców		0.04
Miejscowości od 20 do 75 tysięcy mieszkańców	I	0.06
	II	0.04
Miasta ponad 75 tysięcy mieszkańców z wyjątkiem miast wymienionych niżej	I	0.08
	II	0.06
Miasta: Warszawa, Łódź, Poznań, Kraków, Wrocław, Stalinogród, Gdańsk, Gdynia, Szczecin	I	0.12
	II	0.10
	III	0.08

Załącznik nr 2.

TABELA STAWEK CZYNSZOWYCH Nr 2

Wielkość miejscowości	Strefa	Tereny użytkowane na cele ogrodnicze, uprawy rolne oraz ogrody owocowe	
		tereny ogrodniczo-warzywnicze	drobne uprawy rolne oraz łąki
		stawka w zł za 1 m ² powierzchni w stosunku rocznym	
Miejscowości do 20 tysięcy mieszkańców		0,06	0,03
Miejscowości od 20 do 75 tysięcy mieszkańców	I	0,06	0,033
	II	0,05	0,023
Miasta ponad 75 tysięcy mieszkańców z wyjątkiem miast wymienionych niżej	I	0,07	0,035
	II	0,055	0,027
Miasta: Warszawa, Łódź, Poznań, Kraków, Wrocław, Stalinogród, Gdańsk, Gdynia, Szczecin	I	0,09	0,045
	II	0,075	0,038
	III	0,06	0,030

Załącznik nr 3.

TABELA STAWEK CZYNSZOWYCH Nr 3

A

Wielkość miejscowości	Strefa	Tereny użytkowane na cele handlu ulicznego	
		tereny pod kioski i stragany oraz stałe stoiska do sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodczy itp.	
		stawka w zł za 1 m ² powierzchni w stosunku miesięcznym	
Miejscowości do 20 tysięcy mieszkańców		1,50	
Miejscowości od 20 do 75 tysięcy mieszkańców	I	2,50	
	II	2,00	
Miasta ponad 75 tysięcy mieszkańców z wyjątkiem miast wymienionych niżej	I	3,00	
	II	2,50	
Miasta: Warszawa, Łódź, Poznań, Kraków, Wrocław, Stalinogród, Gdańsk, Gdynia, Szczecin	I	5,00	
	II	4,00	
	III	3,00	

B

Wielkość miejscowości	Tereny użytkowane pod ruchome punkty sprzedaży (wózki)	
	stawka w zł od 1 punktu sprzedaży (wózka) w stosunku rocznym	
Miejscowości do 20 tysięcy mieszkańców	15,00	
Miejscowości od 20 do 75 tysięcy mieszkańców	20,00	
Miasta ponad 75 tysięcy mieszkańców z wyjątkiem miast wymienionych niżej	25,00	
Miasta: Warszawa, Łódź, Poznań, Kraków, Wrocław, Stalinogród, Gdańsk, Gdynia, Szczecin	30,00	

TABELA STAWEK CZYNSZOWYCH Nr 4

Wielkość miejscowości	Strefa	Place użytkowane na cele dochodowych imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych
		stawka w zł za 1 m ² powierzchni w stosunku miesięcznym
Miejscowości do 20 tysięcy mieszkańców	—	0,015
Miejscowości od 20 do 75 tysięcy mieszkańców	I	0,05
	II	0,035
Miasta ponad 75 tysięcy mieszkańców z wyjątkiem miast wymienionych niżej	I	0,07
	II	0,05
Miasta: Warszawa, Łódź, Poznań, Kraków, Wrocław, Stalinogród, Gdańsk, Gdynia, Szczecin	I	0,08
	II	0,055
	III	0,03

252

UCHWAŁA Nr 187 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 marca 1955 r.

w sprawie utworzenia komitetów turystyki przy prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

W celu zapewnienia należytego udziału aktywu społecznego w pracach prezydiów rad narodowych w dziedzinie zarządzania sprawami turystyki Rada Ministrów na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 23 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się:

- wojewódzkie komitety turystyki przy prezydium wojewódzkich rad narodowych,
- Miejskie Komitety Turystyki przy Prezydium Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi.

2. Wojewódzkie komitety turystyki i miejskie komitety turystyki, wymienione w ust. 1, zwane będą w dalszym ciągu „komitetami”.

3. Ilekroć w uchwale niniejszej jest mowa o prezydium rad narodowych, należy przez to rozumieć prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi.

§ 2. 1. Komitety są organami prezydiów rad narodowych w dziedzinie kierowania, planowania i kontroli całokształtu spraw turystyki na obszarze województwa.

2. Zakres działania komitetów obejmuje w szczególności:

- planowanie rozwoju turystyki w skali wojewódzkiej i projektowanie środków służących do realizacji tego zadania;
- udzielanie wytycznych organizatorom turystyki oraz kontrolę w zakresie całokształtu ruchu turystycznego na obszarze województwa;
- koordynację prac instytucji rozwijających działalność na polu turystyki;
- inicjowanie, popieranie i prowadzenie działalności w zakresie propagandy i kursowego szkolenia turystycznego;

e) przedstawianie wniosków właściwemu prezydium rady narodowej w dziedzinie turystycznego zagospodarowania terenu i — w zakresie wskazanym przez Komitet dla Spraw Turystyki — współpraca przy przygotowywaniu i realizacji inwestycji turystycznych i remontów obiektów turystycznych;

f) nadzór nad działalnością terenowego przedsiębiorstwa eksploatacji obiektów turystycznych i obsługi ruchu turystycznego.

3. Szczegółowy zakres i tryb działania komitetów określi zarządzenie Przewodniczącego Komitetu dla Spraw Turystyki.

§ 3. 1. Komitety działają zgodnie z wytycznymi i instrukcjami Rady Ministrów, Komitetu dla Spraw Turystyki i właściwego prezydium rady narodowej.

2. Komitety składają prezydium rad narodowych sprawozdania ze swej działalności oraz opracowują i przedstawiają prezydium rad narodowych projekty uchwał tych prezydiów w sprawach wymienionych w § 2, o ile obowiązujące przepisy wymagają uchwały prezydium rady narodowej albo prezydium rady narodowej zastrzegło sprawę do swej decyzji.

3. Dochody i wydatki komitetów wraz z sekretariatami (§ 9) objęte są jednostkowymi budżetami wojewódzkimi.

§ 4. W pracy swej komitety dążą do upowszechnienia turystyki i zapewnienia dla mas pracujących jej wartości krajoznawczych, kulturalno-oświatowych, wychowawczo-społecznych i biologicznych.

§ 5. 1. W skład komitetu wchodzi przewodniczący, mianowany i odwoływany przez prezydium rady narodowej za zgodą Przewodniczącego Komitetu dla Spraw Turystyki, oraz 6 — 12 członków powoływanych i odwo-